

فلسفه، حب دانستن است/ دروغ و نفاق؛ منشأ بدی‌های عالم

ابراهیمی دینانی در برنامه معرفت گفت: کسی که دوستدار حکمت است، حکیم است. فیلسوف یعنی دوستدار حکمت. کسی که دوستدار حکمت است، هر لحظه اش با لحظه دیگرش فرق دارد.

ابراهیمی دینانی در برنامه معرفت گفت: کسی که دوستدار حکمت است، حکیم است. فیلسوف یعنی دوستدار حکمت. کسی که دوستدار حکمت است، هر لحظه اش با لحظه دیگرش فرق دارد.

به گزارش خبرنگار مهر، غلامحسین ابراهیمی دینانی عضو انجمن حکمت و فلسفه ایران و چهره ماندگار فلسفه در برنامه معرفت که از شبکه چهارم سیما پخش می‌شود در تفسیر مقالات شمس تبریزی اظهارداشت: اگر انسان به این عالم نمی‌آمد و تجربه‌های این عالم را نداشت، یک چیزی کم داشت. انسان به این دنیا آمده است که تجربه بیاموزد و صورت‌ها را ببیند و بداند که از صورت می‌توان به معنی رسید.

وی گفت: هرآنچه صورت دارد و صورت است، دارای معنی است و همیشه معنی هم در صورت ظاهر می‌شود. معنی، صورتی دارد. معنی به صورت می‌آید تا دیده شود. این عالم، عالم صورت است. انسان آمده است به این عالم تا صورت را ببیند و تجربه کند اما به صورت آمد تا معنی را تجربه کند.

ابراهیمی دینانی اظهارداشت: با کمال تأسف برخی از آدمیان در این عالم به صورت مشغول می‌شوند و اشتغال بیش از اندازه به صورت باعث فراموش شدن مرگ می‌شود. اگر غرق در صورت شویم و از معنی غافل شویم، در صورت فرو می‌مانیم.

عضو انجمن حکمت و فلسفه ایران بیان داشت: بدون تردید این عالم، عالم ماده است. بعضی از حکماً می‌گویند اگر انسان در این عالم آفریده نشده بود، چیزی بر ماده افزوده نمی‌شد. انسان تجربه می‌کند و از تجربه فرا می‌رود.

چهره ماندگار فلسفه افزود: هر چیزی همان است که هست اما انسان همان است که می‌شود. انسان در همان لحظه می‌تواند یک انسان دیگر باشد. یک انسان مؤمن در همان لحظه می‌تواند یک کافر شود. انسان هم هست، هم می‌شود. در واقع همان است که می‌شود. چون می‌خواهد که بشود. چون ادراک می‌کند. انسان ادراکاتش فوق‌غریزه است.

وی گفت: از زمان سقراط و پیش از سقراط، یونانیان و حکمای باستان درباره فلسفه تعاریف مختلفی کرده‌اند. یکی از آنان حب دانستن است. یعنی کسی که دوست دارد که بداند. کسی که مجموعه اطلاعات عالم را دارد ولی دوست ندارد که بیشتر بداند، حکیم نیست. اما یک کسی هم هست که اطلاعات زیادی ندارد اما دوست دارد که بداند، این حکیم است. کسی که دوستدار حکمت است، حکیم است. فیلسوف یعنی دوستدار حکمت. کسی که دوستدار حکمت است، هر لحظه اش با لحظه دیگرش فرق دارد.

ابراهیمی دینانی خاطرنشان کرد: عقل از نقش و صورت فرا می‌رود. عقل تنها موجودی است که خود را مورد انتقاد قرار می‌دهد. تنها موجودی که در عالم هستی خود را زیر ذره بین خودش قرار می‌دهد، یعنی خودش به خودش نگاه می‌کند و منتقدانه هم نگاه می‌کند، عقل است. اگر عیبی داشته باشد، سعی می‌کند عیبش را رفع کند. عقل نه تنها همه چیز را نگاه کرده و بررسی می‌کند، خودش را هم بررسی می‌کند و فرا می‌رود.

عضو انجمن حکمت و فلسفه ایران افزود: عقل اگر به این عالم نمی‌آمد، یک چیزی کم داشت. آمدن عقل به این عالم برای تکمیل تجربیات است. اگر به این عالم نمی‌آمد بسیاری از تجربیات را نداشت. حالا که به این عالم آمده است نباید در تجربیات فرو بماند. باید از ظاهر به باطن و از باطن به ظاهر بیاید. اگر این تعادل ظاهر و باطن حفظ شود، تمام مشکلات بشر حل می‌شود.

چهره ماندگار فلسفه اظهارداشت: هر آدمی باطن دارد اما همه آدم‌ها باطنشان را ظاهر نمی‌کنند. آنچه که در باطن دارند را نمی‌گویند. منشأ بدی‌های عالم دروغ و نفاق است. اگر دروغ و نفاق و دورویی در عالم نبود، این همه فساد در عالم پیدا نمی‌شد. تمام مشکلات بشر برای این است که انسان‌ها ظاهر و باطنشان با هم تطابق ندارد.

وی گفت: مرز دروازه ورود به عالم آخرت از درون ماست. اگر مرادهای خود را عالم آخرت ببینیم، مردن را مرگ نمی دانیم. مردن را رسیدن می دانیم. رفتن و رسیدن به مرادها، رسیدن است نه مرگ. چون بیش از حد مشغول به این عالم هستیم، باعث فراموش شدن دروازه می شود و رفتن را مرگ می بینیم.